

DIN CUPRINS:

A venit iarna ... pag. 2	Evenimente pag. 21
Aniversări :	Top 5 pag. 24
1 Decembrie - GÂNDURI DESPRE MAREA UNIRE pag.. 3	Ferestre spre literatură ... pag.25
*Mihai Eminescu pag. 5	De pe Google (și nu numai...) adunate pag.30
*Constantin Brâncuși pag.6	Interviu pag.31
Top 5 pag. 7	The English pages pag. 32
Viața școlii. Activități de care suntem mândri :	Une région, une personnalité pag.37
Conferința Fundației Dignitas pag.8	Sport pag.40
Proiectul Educațional "Din suflete curate de copii" – pag.10	Să mai și râdem... pag.41
Serbări școlare pag 12	Rebus pag.42
MICA UNIRE ÎN ANUL CENTENAR AL MARII UNIRI p.ag 16	Colectivul de redacție pag.44
Carnavalul iernii. Ediția a XI-a pag.17	
Impresii din excursii pag. 19	

Iarna - anotimpul cel mai încărcat în evenimente:
aniversarea țării... olimpiade, teze... serbări... brazi împodobiți...
și câte și mai câte!

Metode de a învăța mai repede

1. Folosește culori!

Memoria vizuală e foarte importantă. Colorează-ți fiecare idee principală și încearcă să folosești mai multe culori în momentul în care îți scrii notițele.

2. Pune în practică!

După ce ai terminat de lecturat textul, ia notițe, fă o schemă, lucrează exerciții și probleme.

3. Organizează-te!

Stabilește cantitativ de la început cât ai de învățat. Alocă-ți timpul necesar pentru a repeta sau pentru a pune în practică, scade din intervalul pe care îl ai la dispoziție și apoi împarte timpul rămas la numărul de minute / ore / zile până la momentul examinării.

4. Fă asocieri cât mai multe!

Dacă ai cuvinte științifice pe care trebuie să le reții, reține-le prin asocieri sau asemănări.

5. Recapitulează cu ajutorul cartonașelor!

Notează informațiile importante și datele-cheie pe cartonașe sau bilețele pe care să le folosești când vrei să reîmprospătezi materia.

Pagină realizată de Cristiana Ispas, cls. a VII-a A

ANIVERSĂRI**1 DECEMBRIE****GÂNDURI DESPRE MAREA UNIRE**

Elevii și cadrele didactice din școala noastră au sărbătorit Ziua Națională în anul "99" al Marii Uniri spunând cu glas cald, dar pătrunzător:

"România noastră să ne trăiești!"

La Mulți Ani!

România, casa mea

Eu sunt Maria Mețiu și sunt o româncă!
Sunt mândră de țara mea. Port ia și joc cu ea, în mare veselie. Îmi place să vorbesc despre domnitorii și apărătorii acestei țări. Și mulțumesc celor care au făcut ca această țară să existe, așa că sunt mândră să spun:

"România este casa mea și așa va rămâne pentru totdeauna!"

Maria Mețiu, Cls. a II-a C
Prof. coord. Gabriela Popescu

**1 DECEMBRIE,
ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI**

Marea Unire a românilor nu a fost un pas simplu pentru un popor atât de tânăr, de-abia format cu nici o jumătate de veac în urmă. Teritoriile românești erau râvnite de imperii și țări mult mai puternice, însă curajul și atașamentul românilor față de valorile naționale românești i-au determinat să îndrăznească să ceară UNIREA și să lupte pentru ea cu toate forțele lor. Evenimentele s-au desfășurat în mai multe etape, demonstrând încă o dată tenacitatea înaltașilor noștri.

La careu, purtând cu mândrie tricolorul

Suntem foarte tineri, dar ne privim părinții care reușesc să arate Europei și lumii întregi că sunt capabili să muncească și să creeze lucruri durabile, aici și peste hotare. Românii își arată cu mândrie identitatea națională, chiar și prin pașnicul port al iei tradiționale românești sau prin promovarea școlii și artei românești pretutindeni în lume.

Și astăzi, ca acum o sută de ani, România se face văzută și auzită. Să avem grijă ca ceea ce spunem și înfăptuim să fie demn de înaltașii noștri, să-i facă mândri pe buncii, părinții și, de ce nu, și pe cei care ne vor urma. Să nu uităm că această țară trebuie să-și păstreze independența, limba, identitatea culturală și națională, valorile tradiționale românești în contextul universal. Unirea s-a înfăptuit într-un timp relativ scurt, dar păstrarea României întregite se construiește în fiecare zi a existenței noastre.

Ne-am reunit sub culorile drapelului

Tenacitatea înaltașilor trebuie să se regăsească și în faptele noastre cu care să ne mândrim, și nicidecum să ne rușinăm cu ele. Suntem adolescenți și începem să conștientizăm că, încet-încet, răspunderea României viitoare trece pe umerii noștri. Să pornim cu hotărâre pe cărările viitorului, așa cum au făcut-o strămoșii noștri!

LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

Colectivul clasei a VIII-a C
Coordonator, Prof. diriginte N. Paraschiv

MIHAI EMINESCU

“Astfel se stinse în al optulea lustru de viață cel mai mare poet pe care l-a ivit și-l va ivi vreodată, poate, pământul românesc. Ape vor seca în albie, și peste locul îngropării sale va răsări pădure sau cetate, și câte o stea va vesteji pe cer în depărtări, până când acest pamânt să-și strângă toate sevele și să le ridice în țeava subțire a altui crin de tăria parfumurilor sale.”

(George Călinescu – *Viața lui Mihai Eminescu*)

15 ianuarie 1850 – 15 iunie 1889

„În Mihai Eminescu, noi am ajuns a recunoaște pe cel mai reprezentativ maestru al nostru. El este pentru noi aceea ce este Goethe pentru germani, Shakespeare pentru englezi, Dante pentru italieni. El este geniul, în care s-au întâlnit, deopotrivă de ridicate, puterea de invențiune cu aceea de reflexiune critică. În poezia și proza lui, simțirile cele mai caracteristice ale vieții noastre naționale și-au găsit o expresiune artistică și nepieritoare. El a fost maestrul care a știut alege metalul pur și nobil din minereul brut al sufletului nostru.”

(Constantin Rădulescu-Motru, Discurs rostit în ședința solemnă a Academiei Române la 16 iunie 1939)

- Poet, prozator, journalist
- Teme: natura, iubirea, timpul, istoria, cosmogonia
- Prima poezie publicată: *La mormântul lui Aron Pumnul* - 1867
- Dintre cele mai cunoscute **poezii**:

Luceafărul
Somnoroase păsărele
Sara pe deal
Dorința
Floare albastră
O, rămâi...
Revedere
Lacul

Proză: *Făt-Frumos din lacrimă*
Cezara
Sărmanul Dionis

**Numai poetul,
 Ca paseri ce zboară
 Deasupra valurilor,
 Trece peste nemărginirea timpului:
 În ramurile gândului,
 În sfintele lunci,
 Unde păsări ca el
 Se-ntrec în cântări.**
 (Mihai Eminescu - *Numai poetul*)

Pagină realizată de Cristiana Ispas (cls. aVII-a A) și Maria-Sara Cîrje (cls. a VI-a A)

CONSTANTIN BRÂNCUȘI

Constantin Brâncuși s-a născut pe 19.02.1876 la Hobița, în județul Gorj, și s-a stins din viață pe 16.03.1957, la Paris, în Franța.

Pionier al sculpturii moderne abstracte, lucrările lui în bronz și marmură sunt caracterizate printr-o formă pură, elegantă și reținută și printr-o finisare rafinată. El este cunoscut pentru sculpturile sale abstracte de capete ovoidale și păsări în zbor.

Prima comandă a primit-o în **1903**, un monument public: bustul generalului medic Carol Davila, care a fost instalat la Spitalul Militar din

București și reprezintă singurul monument public al lui Brâncuși din București. Acest bust a fost comandat de un consiliu format de fostul său profesor Dimitrie Gerota, pentru a-l ajuta pe Brâncuși să plătească drumul până la Paris. Plata pentru monument a fost împărțită în două tranșe, prima jumătate fiind plătită înainte să înceapă lucrul, iar a doua tranșă după ce Brâncuși a terminat bustul. Din nefericire însă, Brâncuși nu a primit cea de-a doua jumătate a banilor și a fost nevoit să parcurgă drumul către Paris pe jos.

Constantin Brâncuși a expus pentru prima dată la *Société Nationale des Beaux-Arts* și la *Salon d'Automne* din Paris în **1906**

Creează în **1907** prima versiune a Sărutului, temă pe care o va relua sub diferite forme până în **1940**, culminând

cu Poarta Sărutului, parte a Ansamblului Monumental din Târgu-Jiu.

Până în **1914**, participă cu regularitate la expoziții colective din Paris și București, inaugurând ciclurile Păsări Măiestre, Muza adormită, Domnișoara Pogany.

În **1914**, Brâncuși deschide prima expoziție în Statele Unite ale Americii la Photo Secession Gallery din New York City, care provoacă o enormă senzație. Colectionarul american John Quinn îi cumpără mai multe sculpturi, asigurându-i o existență materială favorabilă creației artistice.

Până în **1940**, activitatea creatoare a lui Brâncuși se desfășoară în toată amploarea ei. Operele sale de seamă din ciclul Pasărea în văzduh, ciclul Ovoidului precum și sculpturile în lemn datează din această perioadă. În același timp, Brâncuși participă la cele mai importante expoziții colective de sculptură din Statele Unite ale Americii, Franța, Elveția, Olanda și Anglia.

Unele dintre cele mai importante opere ale sale sunt: Sărutul, Cumințenia pământului, Coloana Infinitului, Măiastra, Masa Tăcerii, Danaida, Madame LR, Principesa X, Leda.

În anul **1957**, după ce se spovedește și se împărtășește, Brâncuși îi mărturisește arhiepiscopului Teofil, preot la biserica ortodoxă, că moare „cu inima tristă pentru că nu mă pot întoarce în țara mea”.

La **16 martie 1957**, Constantin Brâncuși se stinge din viață la ora 2 dimineața, iar la 19 martie este înmormântat la cimitirul Montparnasse din Paris.

Pagină realizată de Daniela Ciofu-Leca (cls. aVII-a A)

Activități de care suntem mândri:

Conferința Fundației Dignitas

Fundația Dignitas, în parteneriat cu Muzeul Național al Literaturii Române, ne-a invitat să participăm miercuri 29 noiembrie 2017, ora 15:00 la evenimentul *“Limba română și provocările istoriei. De la literatură la mass-media.”*

Evenimentul a fost o dezbatere despre dileme identitare în secolul al XXI-lea, la care au participat scriitori, reprezentanți de edituri, jurnaliști, critici literari, formatori de opinie, elevi, studenți, profesori. Am încercat să răspundem la întrebări despre starea limbii române în cărți, în mass media și în viața de zi cu zi, despre relația între limbă, cultură și formarea mentalului colectiv. Am participat la o dezbatere alături de scriitori: Aura Christi, Liliana Corobca, reprezentanți de edituri: Valentin Ajder, Ben Giurgiulescu, jurnaliști: Florentin Streche, Ligia Necula.

Am avut onoarea de a vedea o mini-expoziție de cărți rare din colecția Fundației Dignitas, care au fost oferite în custodie Muzeului Național al Literaturii Române. Noi am avut astfel oportunitatea de a intra în contact cu cărți și obiecte culturale care sunt repere ale istoriei sociale, ale artei și ale literaturii poporului român.

Suntem de părere că evenimentul organizat a fost o modalitate foarte bună de a ne îmbunătăți cultura generală și de a ne dezvolta abilitățile de a vorbi liber în public și de a ne exprima opinia. Cel mai mult ne-a impresionat discursul doamnei Aura Christi, care ne-a spus cât de mult iubește România, și cât de mult apreciază țara noastră. Datorită dumneaei, ne-am deschis ochii spre frumusețea pură a României, țara în care și firul ierbii poate să dea o lecție, aceea de a se ridica semeț spre cer, indiferent de greutate. Am avut deosebită plăcere de a asculta fragmente din romanul în versuri "Geniul inimii", în lectura autoarei, Aura Christi.

Aici am înțeles cum miticul interferează cu extensiile realului, iar imaginarul poate să rescrie faptele în registru afectiv: *"Văd cum incet, treptat,/spre tot ce sunt/urnești/păduri, ape, războaie,/furtuni aduse din povești//cu feți frumoși și vameși/cu zei ce merg pe ape, fântâni neîncepute/tristețea să-mi adape."*(Aura Christi, *"Aproape, mai aproape"*)

Scriitoarea Liliana Corobca ne-a citit un fragment din cartea sa "Kinderland". Lumea copiilor, această Kinderland, ne este înfățișată în mii de amănunte, cu descrieri exacte a copilăriei. Este o carte dedicată nouă, tuturor. A fost o experiență plăcută și educativă și ne dorim să mai avem astfel de activități.

Ana Bănică & Antonia Cojocărescu, clasa a VIII-a A
Profesori coordonatori, Raluca Milescu & Mihaela Udriște

Proiectul Educațional "Din suflete curate de copii"
– Concursul "Îi împodobim și-i dăruim!"

Ediția a IV-a, decembrie 2018

Este deja o tradiție în școala noastră proiectul Îi împodobim și-i dăruim!, practic, un festival al bucuriei, al brădușilor, al emoțiilor dinainte de Crăciun.

Și anul acesta, toți elevii s-au implicat în ornarea brădușului clasei: cu inspirație, cu idei, cu ornamente, cu o mână de ajutor la împodobire...

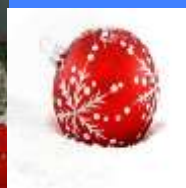
Este un proiect al fericirii și al generozității, pentru că fiecare brăduș este donat unui copil / unei familii care și-l dorește și nu îl putea avea.

Brădușul câștigător al clasei a II-a A și al Trofeului "Brădușul de poveste –înv. primar" din cadrul proiectului "Din suflete curate de copii" a ajuns în acest an la familia Armean, familie formată din 5 membri, 4 copilași și o mămică. Adrian, fiul cel mare și ajutorul de nădejde al mamei, Nicoleta, o elevă de clasa a 9-a, Lucian-un băiețel de clasa I și mezinul familiei, Andrei-un băiețel de 4 ani. I-am cunoscut pe cei 5 în urmă cu câțiva ani, într-un centru de îngrijiri victime ale violenței în familie, iar în prezent familia locuiește cu chirie într-o casuță modestă din București. Brădușul a venit ca o adevărată surpriză pentru membrii familiei greu încercate de-a lungul anilor. În apropierea Ajunului am mers la locuința acestora și am împodobit brădușul în fața porții, urmând apoi ca cei mici să descopere adevărata surpriză adusă de către "Moș Crăciun".

Visau la el precum "Fetița cu chibriturile"... doar că de data aceasta visul s-a împlinit.

Prof. învă. primar Cristina Pătulea

"5A!5A!5A!"

Am câștigat!

Clasa în care eu învăț, clasa a V-a A, se află printre clasele câștigătoare ale concursului "Îi împodobim și îi dăruim!" și anume **Trofeul „BRĂDUȚUL DE POVESTE – învățământ gimnazial”**.

Mulți cred că motivul pentru care am câștigat este faptul că o avem ca dirigintă pe doamna Stanciu. Dar nu e așa.

Chiar am pus foarte mult suflet cu toții și am fost tare emoționați de tot ce a însemnat acest concurs.

Împreună cu alte câteva fete, am ajutat-o pe doamna dirigintă la decorarea bradului. Puneam globurile sclipitoare în brad, împreună cu celălalte decorațiuni, în timp ce mai râdeam și glumeam din când în când. Seara, la ora 17, toți brăduții au început să strălucească pe la ferestrele școlii, în cântecele de sărbătoare ale copiilor..

Apoi a început lupta voturilor. A fost foarte strânsă, fiecare clasă încercând să obțină cât mai multe.

În ziua de miercuri, au fost anunțați câștigătorii concursului. În momentul în care ne-am auzit clasa strigată, ne-am îmbrățișat și am strigat de bucurie "5A!5A!5A! Am câștigat! Am câștigat!" Era pentru prima dată când am reușit să câștigăm acest concurs.

După ce ne-au fost înmânate trofeul și diploma, am mers în clasă, unde am avut o petrecere în cinstea mării realizări, cu tone de pizza și suc. Am făcut poze cu trofeul, distrându-ne pe cinste.

Vedeți voi, nu doar doamna dirigintă a fost motivul pentru care am câștigat, ci faptul că am fost o echipă și ne-am străduit să câștigăm.

Trăiască V A!!!

Carina Goncerencu, clasa a V-a A
Coordonator: prof. Constanta Stanciu

“Bradul de Crăciun a fost împodobit cu decorațiuni simple, dar combinându-le, am putut face un brad minunat, frumos și sclipitor.”

Radu Banică, clasa a V-a B

BRĂDUȚUL DE POVESTE

Când clasa noastră, **clasa a V-a B**, a câștigat în urma acumulării celor mai multe voturi de pe site-ul școlii, **Premiul de popularitate Trofeul „BRĂDUȚUL DE POVESTE”**, ne-am bucurat foarte mult. Îl împodobiserăm cu multă iubire și mare bucurie pentru a-i aduce zâmbetul pe buze unui copil fără posibilități.

Ne-am apropiat mai mult lucrând în echipă și am fost entuziasmați, simțind că se apropie Crăciunul.

Încă suntem uimiți de faptul că printre atâția brăduți, al nostru a fost ales ca fiind „BRĂDUȚUL DE POVESTE”.

Diana Pandele, clasa a V-a B

Prof. coordonator Mihaela Neagu

Dăruiește un zâmbet!

Poate că pentru cei mai mulți copii, Crăciunul reprezintă noaptea în care primesc tot soiul de cadouri. De la mașinuțe, la păpuși și ursuleți de pluș. Ei bine, pentru copiii pe care i-am vizitat împreună cu colegii mei, Crăciunul reprezintă iubire, afecțiune și, mai presus de toate: sprijin.

Nici nu pot exprima în cuvinte care a fost reacția noastră după ce am făcut cunoștință cu acești copii. Chiar dacă au anumite dizabilități care le îngreunează viețile, ei au puterea de a zâmbi. Au credință. Speră la mai bine. Niciodată nu am putut să înțeleg cum astfel de copii pot să zâmbească, să aibă încredere în atâția oameni. Poate că majoritatea va avea parte de greutăți până la sfârșitul vieții. Alții, poate, își vor reveni miraculos. Nimeni nu poate ști ce se va întâmpla. Și lucrul care ne doare cel mai mult este că nu putem să-i vindecăm. Dar printr-o mică vizită le putem face ziua mai frumoasă.

Nu este nevoie de nimic mai mult. Poate și o mică atenție. Niciodată nu strică un cadou în plus. Dar în momentul în care știi că tu ești motivul pentru care o persoană zâmbește, ei bine, asta e tot ce contează!

Așa că, mi-am făcut un plan pe care vreau să-l respect în fiecare an. Și consider că toți ar trebui să facem asta. În fiecare an, în preajma sărbătorilor și nu numai, cu un mic cadou, speranță și iubire, putem face ziua unui om mai frumoasă. Nu contează dacă ne este rudă, prieten sau vecin. Contează sentimentul pe care îl ai la final când vezi acea persoană zâmbind, crezând că lumea nu este un loc chiar atât de rău, sperând la o viață mai bună. Haideți să fim mai buni, mai darnici și iubitori, pentru că, lucrurile pe care noi le considerăm minore, pentru altcineva pot însemna o rază de lumină într-o lume plină de ceață, mândrie și egoism.

În final, pot spune cu mâna pe inimă că ziua petrecută în preajma acestor copii a însemnat enorm pentru mine. După ce i-am văzut pe ei că încă mai speră și luptă, mi-am dat seama că este bine să credem în lucrurile care ne pot salva, chiar dacă asta înseamnă de multe ori să credem în miracole. Și așa cum spunea și Albert Einstein: „Îți poți trăi viața în două moduri. Crezând că nimic nu este un miracol, sau crezând că tot ceea ce se întâmplă în jurul tău este un miracol”.

Depinde de noi ce variantă alegem!

**Cîmpeanu Andra, cls.a VIII-a A
prof. coordonator, Maria Chiojdoiu**

„ÎN ȚARA LUI MOȘ CRĂCIUN”

Serbare de Crăciun 2017

Clasa PREGĂTITOARE A

Clasa Pregătitoare A, coordonată de d-na Maria Croitoru, prof. învă. primar, a pregătit cu ocazia sărbătorilor de iarnă, o serbare intitulată „În țara lui Moș Crăciun”. Elevii au purtat costume de reni, zâne clopoțel, spiriduși și crăciunei. Atmosfera de sărbătoare a culminat cu sosirea lui Moș Crăciun, care a împărțit cadouri tuturor copiilor.

În finalul serbării, elevii i-au cântat Moșului încântătoare melodii: „Moș Crăciun cu plete dalbe”, „Omul de zăpadă”,

„Iarna ne-a sosit în zori”, dar și tradiționalele colindele ce vestesc Nașterea Domnului: „Iată vin colindători”, „Domn, Domn să-nălțăm”, „Steaua sus rasare” și „Sorcova”.

SERBAREA POMULUI DE CRĂCIUN

CLASA I C

Coordonator prof. învă. primar, Alina Ghiță

Dintre toate câte sunt
Sărbători pe-acest pământ,
Nu e alta mai frumoasă
Decât **Crăciunul** cel sfânt.

Noi am pregătit colinde
Și din suflet le cântăm,
Bucurii și sănătate
Tuturor noi vă urăm!

*Așteptându-l pe Moș Crăciun, adunați în jurul bradului!
O scenetă în care am dat viață personajelor biblice, care au
fost alături de pruncul Isus!*

*Clasa I A,
Coordonator prof. înv. primar
Manuela Solomon*

MICA UNIRE IN ANUL CENTENAR AL MARII UNIRI

*"Hai sa dam mână cu mână cei cu inima
română"*

**159 de ani de la Mica Unire
24 Ianuarie 1859-2018**

Activitatea desfășurată în data de 23 ianuarie 2018 la Școala Gimnazială Nr.178, Centenarul Marii Uniri, reprezintă unul dintre cele mai importante evenimente ale istoriei noastre în afirmarea identității și a tradițiilor naționale. Unirea Principatelor Române, la 24 ianuarie 1859, cunoscută ca Mica Unire, este primul pas în realizarea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918.

Principala dimensiune a centenarului este educativă, pentru că tânără generație trebuie să-și însușească valorile, atitudinile și convingerile patriotice și să înțeleagă mesajul și sacrificiul generației Marii Uniri. România s-a construit pe valori, principii și credință.

Din această perspectivă credem că proiectarea și derularea unor programe educaționale de istorie, cultură și memorie vor cultiva valori și atitudini care să ducă mai departe spiritul generației de la 1918. Cultura este cea care ne definește și ne structurează.

A devenit o tradiție, ca la 24 Ianuarie, cadrele didactice și elevii Școlii Gimnaziale Nr. 178, să își onoreze eroii și jertfele lor, prin cântece, poezii și o horă a Unirii. De noi depinde și modul cum vom proiecta și imagina viitorul nostru ca națiune, cum vom construi România de mâine. Generațiile tinere, dar și cele care vor veni vor învăța de la noi, pe această cale, cum am cinstit memoria înaintașilor și ce realizări durabile am împlinit pentru a aminti de jertfele acestora.

Cea mai frumoasă omagiere a trecutului este construirea unui viitor demn. Acum, împreună, trebuie să ducem România în noua modernitate, cea a democrației, a libertății, a solidarității, o modernitate a omului și umanismului.

Pe întreg parcursul Anului Centenar al Marii Uniri vom face un recurs la rememorarea faptelor înaintașilor, o reflecție profundă la cei 100 de ani scurși de la Marea Unire, dar și o nevoie de a privi spre viitor, spre alți 100 de ani.

Director,
Prof. Daniela Paizan

Elevii si cadrele didactice au participat la a XI-a ediție a „Carnavalului iernii“, manifestare artistică în cadrul căreia elevii s-au pregătit intens cu măști, costume, dansuri, cântece, scenete, montaje literare și au primit cu entuziasm carnavalul, fiind extrem de bucurăsi.

Acest spectacol are ca scop, pe de o parte, lărgirea orizontului copiilor legat de anumite obiceiuri, magia iernii, pe de altă parte, întâmpinarea cu voie bună a primăverii.

Pentru a vă convinge cât de frumos a fost, vă prezentem câteva momente din desfășurarea carnavalului:

ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR

ÎNVĂȚĂMÂNT GIMNAZIAL

Cei mai iscusiți și mai implicați prezentatori: elevii IORGULIS IUSTIN și MAGHIAR TUDOR de la clasa a IV-a A.

Juriul, format din cadre didactice ale școlii, a desemnat cele mai frumoase și mai ingenioase costume, urmând a se acorda diplomele. Evenimentul a avut un impact extraordinar asupra adulților, dar mai ales asupra copiilor, care au participat cu multă veselie și nerăbdare la toate activitățile, și cu fețe zâmbitoare și-au luat rămas bun de la carnaval.

Coordonator Proiecte și Programe,
Prof Elena Iorgulis

Impresii din excursii

Excursie la Târgoviște Prima excursie cu clasa mea 2 C

Nu am cum să o uit! A fost prima dată când noi, toți colegii, am pornit la drum în afara școlii. A fost foarte frumos să fim împreună și pe lângă asta, să și învățăm atâtea lucruri.

La Târgoviște, am vizitat Curtea Domnească. Am văzut ruinele castelului în care au domnit Mircea Cel Bătrân și Vlad Țepeș. Apoi, am urcat într-un turn din care vedeai tot orașul. Imaginea e splendidă! Pe vremuri, acolo oamenii priveau dacă îi atacau dușmanii.

Am aflat că denumirea de Mircea Cel Bătrân provine de la înțelepciunea domnitorului, iar denumirea de Vlad Țepeș vine de la faptul că cine fura sau făcea ceva ilegal era tras pe teapă. Am intrat și într-o biserică tot la fel de veche, poate chiar mai de mult timp făcută. Știu că avea cel puțin cinci sute de ani.

Oprirea asta mi-a plăcut cel mai mult din toată excursia.

Maria Mețiu, clasa a II-a C,
coord. prof. înv. primar Gabriela Popescu

De neuitat!

La Fabrica de Globulețe am descoperit, uimiți și încântați deopotrivă, tainele până atunci de nepătruns ale realizării unui globuleț de Crăciun. Obişnuiam să ne bucurăm de ele, să le admirăm, dar a fost spectaculos să le vedem povestea. Cu răbdare și pe înțelesul nostru, ni s-au explicat etapele de lucru, iar noi am fost impresionați mai ales de momentul în care se suflă și se modela sticla care lua cuminte formele dorite. Apoi, doamne foarte talentate pictau manual globulețele și tot ele ne-au ajutat să personalizăm globurile noastre, pe care le păstrăm cu drag printre amintiri prețioase.

M-a bucurat foarte mult toată excursia, am văzut cu încântare că avem o țară frumoasă care merită din plin să fie cunoscută, descoperită și redescoperită, în care peisajele naturale se îmbină armonios cu monumente arhitecturale încărcate de tradiție și de istorie. De aceea, pot spune că momentul meu preferat l-a constituit vizita la Mănăstirea Curtea de Argeș. Este o bijuterie arhitecturală, însă legenda ei ne-a cucerit pe toți. Am privit uimiți locul unde ni s-a spus că a fost jertfită Ana lui Manole și abia așteptăm să aflăm și alte povești minunate.

Sunt convinsă că vom învăța și mai bine dacă vom repeta acest gen de excursii pe tot cuprinsul țării noastre.

Antonia Perța-Miloiu, clasa a III-a B ,
coordonator prof. înv. primar Cipriana Perța-Miloiu

Eveniment :

Mihai I al României

(n. 25 octombrie 1921 –
d. 5 decembrie 2017)

Cine a fost pentru noi, românii, Regele Mihai? Aș spune un model pentru copii, un model, pentru fiecare român. Fiu al principelui moștenitor Carol, Mihai a moștenit de la naștere titlurile de principe al României și principe de Hohenzollern-Sigmaringen. Regele Mihai n-a avut o copilărie prea ușoară. Și aceasta se datorează, în mare parte, deciziilor luate de Carol al II-lea de a pleca sau de a reveni în țară. În acest timp, regina Elena, mama regelui Mihai, a fost cea care l-a educat pentru a fi un adevărat om de stat. Ea i-a

ghidat primii pași în viață – și la propriu, și la figurat –, ea l-a sfătuit, ea i-a fost cel mai bun tovarăș. Ea l-a ținut de mână în 1927, când Mihai a devenit rege, odată cu moartea bunicului său, Ferdinand I. Numai ea a știut că atunci când o lume întreagă îl fotografia pe noul rege al României îngândurat, urcând treptele Patriarhiei, spre a fi încoronat, el era prea mic pentru a înțelege gravitatea momentului și durerea celor din jur. În schimb, număra scările pe care mergea, într-o joacă inocentă, potrivită pentru vârsta lui. Numai ea a știut și că fiul ei, de 5 ani, nu înțelegea de ce lumea îl striga, deodată, „Maiestatea Voastră“ și că a trebuit să-l mintă candid, spunându-i: „E doar o nouă poreclă, dragul meu!“. Numai ea a știut și că, la ceremonia din Parlament, când Regenta depunea jurământul, micul rege a fost captivat de trei lucruri: de ovațiile tumultuoase ale sălii, de salvele de tun de

afară și de plasturele de pe genunchi. Despre mama sa, regele Mihai afirma, într-un interviu: „Ea a avut o tradiție din familia din Grecia și mi-a insuflat această idee de dreptate, de morală, de datorie față de țară“.

Minor fiind, atribuțiile regale erau îndeplinite de o regență, care nu s-a ridicat la nivelul problemelor vieții politice, întoarcerea inopinată și ilegală din iunie 1930 a lui Carol neîntâmpinând rezistență. Detronat de tatăl său, Mihai a primit titlul creat ad-hoc de Mare Voievod de Alba-Iulia. Următorul deceniu a fost marcat de exilul mamei sale, pe care putea să o vadă doar câteva săptămâni pe an, când o vizita la Florența. Privat de o veritabilă afecțiune familială, principele Mihai a beneficiat în schimb de o educație aleasă.

În septembrie 1939 a debutat al Doilea

Război Mondial, iar anul 1940 a marcat sfârșitul României Mari, care a pierdut fără luptă, în decurs de câteva luni, Basarabia, Bucovina de nord, Herța, Transilvania de nord-est și Cadrilaterul. La 6 septembrie 1940, Carol al II-lea a fost obligat să abdice și să părăsească țara, tronul revenindu-i a doua oară lui Mihai. Tot atunci, primul-ministru al României, generalul Ion Antonescu, a decis și supravegheat întoarcerea din exil a reginei-mamă Elena (poate unul din cele mai fericite momente) și

aveau să rămână nedespărțiți, prin toată perioada grea care a urmat, abdicarea și exilul.

Când balanța războiului s-a întors și forțele [sovietice](#) au pătruns pe teritoriul României, regele Mihai a decis să salveze ce se mai putea salva și a înfăptuit [lovitura de stat de la 23 august 1944](#): arestarea lui Antonescu și restaurarea [Constituției din 1923](#). [Uniunea Sovietică](#) a tergiversat semnarea unui armistițiu în septembrie 1944 până a ocupat întreaga țară, începând procesul de impunere a sistemului său politic asupra noului satelit. Lipsit de sprijinul Marii

Britanii și al Statelor Unite ale Americii, cu situația Transilvaniei ca mijloc de șantaj al rușilor, regele a fost obligat în februarie 1945 să îl demită pe prim-ministrul anticomunist [Nicolae Rădescu](#) și să-l numească pe [Petru Groza](#) la guvernare, care s-a dovedit un instrument docil în mâinile comuniștilor. În semn de protest față de abuzurile noului guvern, regele a intrat în așa-numita „[grevă regală](#)”, refuzând să semneze decretul guvernului, care și-a urmat însă nestingherit activitatea neconstituțională.

În acești ani, suveranul s-a profilat într-un simbol național al rezistenței.

La sfârșitul anului a venit rândul instituției monarhice să fie înlăturată: pe [30 decembrie 1947](#) regele a fost constrâns să semneze decretul de abdicare, în aceeași zi fiind proclamată [republica populară](#).

În ianuarie 1948 a plecat în exil, unde a încercat să pledeze cauza țării sale, însă s-a izbit de un zid al obtuzității. S-a căsătorit cu principesa Ana de Bourbon-Parma și s-au stabilit după mai multe peregrinări la Versoix, în Elveția. Cuplul are cinci fiice, principesele Margareta, Elena, Irina, Sofia și Maria. După Revoluția din 1989 el a considerat că o restaurare a monarhiei în România poate avea loc doar ca urmare a dorinței poporului român. „Dacă oamenii vor să mă întorc înapoi, mă voi întoarce înapoi” a declarat în 1990. Dar, a spus în continuare, „românii au suferit destul să li se impună și au dreptul de a fi consultați în ceea ce le privește viitorul.” S-a întors în țară, cu ocazia Paștelui din 1992, când a atras mulțimi entuziaste venite să-l vadă. În 1997 și-a primit înapoi cetățenia română. Ulterior, i-au fost retrocedate și o parte din proprietăți. Din biroul său de la Versoix și, începând cu 2001, din cel de la București, Regele Mihai a

militat pentru intrarea României în NATO și în Uniunea Europeană. Majestatea Sa a încurajat respectarea drepturilor omului, dezvoltarea economiei de piață, păstrarea culturii naționale, respectarea adevărului istoric, respectarea și garantarea proprietății private, consolidarea statului de drept și a democrației în țara noastră.

Din 2007, Regele Mihai este membru de onoare al Academiei Române. Cu ocazia împlinirii vârstei de 90 de ani, la 25 octombrie 2011, Mihai a ținut un discurs în fața camerelor reunite ale Parlamentului României. În martie 2016 a fost anunțată îmbolnăvirea lui de cancer și retragerea din viața publică.

Odată cu ultimul drum al Regelui, ia sfârșit un exil lung cât o viață de om.

Foarte important este că Mihai Întâi nu și-a pierdut însă niciodată demnitatea și mai ales căldura din priviri, vizibilă de la primele fotografii din copilărie, până la ultimele imagini, înainte de retragerea din viața publică. Această imagine trebuie să rămână veșnic în memoria românilor iar demnitatea cu care și-a dus viața Regele Mihai să fie o calitate a fiecărui copil.

Onor, Majestății Sale, Regelui Mihai I al României!

Articol realizat de prof. Stanciu Constanța

TOP 5... FILME DE VĂZUT ÎN PRIMA VACANȚĂ

1. **Gravity (2013)** – regia: Alfonso Cuarón

Un film epic 3D, thriller științifico-fantastic britanico-american, o aventură spațială, avându-i în rolurile principale pe Sandra Bullock și Geoge Clooney ca astronauți pe un space shuttle.

Filmul a avut o primire pozitivă universală, atât din partea criticilor, cât și din cea a audienței. **Gravity** a câștigat 7 premii Oscar, 6 premii BAFTA, dar și 7 premii Critics Choice Awards.

2. **Exodus: Gods and Kings (2014)** – regia: Ridley Scott

Ridley Scott ne poartă în vremuri imemorabile, descriind exodul evreilor din Egipt, în căutarea Pământului Făgăduinței, sub conducerea lui Moise (Christian Bale). Unul dintre cele mai captivante fragmente ale Bibliei are parte de o nouă ecranizare, cu efecte speciale de ultimă generație.

3. **Terminalul (2004)** – regia: Steven Spielberg

Filmul ilustrează o situație realistă, din care protagonistul a putut ieși cu demnitate, bunătate și răbdare.

Drama și comedia se îmbină într-un film pe care oricine l-ar îndrăgi.

Terminalul a primit Premiul Asociației scenografilor Americani, Premiul pentru excelență în scenografie pentru cel mai bun film contemporan

4. **Mândrie și prejudecată (2005)** – regia: Joe Wright

Ecranizarea romanului lui Jane Austen, filmul recrează atmosfera din Anglia rurală de la sfârșitul secolului al XVII-lea. Un film superb, despre iubire și dezamăgiri, despre orgoliu și prejudecată, condimentat cu umor englezesc.

5. **Crima din Orient Express (2017)** – regia: Kenneth Branagh

Este un film care îi ține pe telespectatori cu sufletul la gură. Imaginile de iarnă create sunt absolut de vis, iar atmosfera te face să te simți parte de universul ilustrat.

Pagină realizată de Ana Maria Marița și Alexandra Console

Ferestre spre literatură

1DECEMBRIE 1918!

ROȘU, GALBEN, ALBASTRU

de Tudor Lazea,
Clasa a VI-a A

Dacă am aduna
Fiecare pată de sânge
De pe pieptul
Strămoșilor noștri,
Am face un adevărat
Râu de sânge -
ROȘU râu.
Dacă am aduna
Fiecare spic de grâu,
Am face o adevărată
Țară de grâne -
AURIE țară.
Dacă am înveli
Ai noștri Carpați
Cu o eșarfă
Din albastrul cerului,
Am face din ei
Simbolul nostru de pace -
ALBAȘTRI Carpați!

România, Țară de Aur

Maria Mețiu
Clasa a II-a C

România-i Țara mea,
România-i Patria mea,
N-o să plec din a mea Țară
Ea este ca o comoară
Și-o iubesc ca pe o Mamă

Și îmi place să vorbesc
Despre traiul românesc
Și ia țărănească
Nicio-dat n-o să lipsească
Din a mea casă părintească

LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

de Maria-Sara Cîrje,
Clasa a VI-a A

Îmi iubesc țara în fiecare zi.

Pentru că este cea mai frumoasă,
cu munți și câmpii, cu cel mai senin cer din
lume,
cu ape limpezi și păsări ce cântă sublim.

Pentru că, oricât de departe aș pleca,
Și oricâte locuri frumoase aș vizita,
Mi se face dor și vreau să mă întorc.

Pentru că sunt fericită când îmbrac ia,
Când ascult sau cânt colinde
Și când dansez în horă;

Pentru că românii sunt frumoși și talentați,
Și au suflet bun,
Și s-au jertfit, în timp, pentru acest pământ.

Este locul unde mi-am făcut primii pași,
Și primii prieteni,
Și unde am învățat să scriu și să citesc.

Și pentru că limba română este cea mai
dulce,
Este limba în care rostesc cuvântul *mamă*,
și *tată*, și *soră*
Și *acasă*.

Și pentru toate acestea,
De 1 Decembrie simt că este și ziua mea:
România, la mulți ani!

Eu

de Ana Maria Marița

Clasa a VII-a A

Eu...

Am cuprins timpul cu brațele mele.

Și l-am strâns la nesfârșit,

Până s-a spart în bucăți

Risipindu-se în clipe....

Atunci, le-am cernut

Și am păstrat zâmbetul tău,

Infinitul albastru,

Emoția primului dans,

O parte din tine.

Gânduri

de Ana Maria Marița

Clasa a VII-a A

Iubesc oamenii calzi și frumoși

De la care pot învăța să visez, să lupt, să nu renunț...

Iubesc oamenii care te fac să vibrezi,

care-ți taie răsuflarea atunci când întind brațele către tine,

care, doar privind spre tine îți dau curaj, inspirație și șansă.

Îi iubesc pentru că, da... pentru că există.

Sunt oameni care te iubesc la fel cum îi iubești și tu

Sunt oameni care te învață drumul înapoi spre tine,

La granița dintre tăcere și mister.

Ei... sunt sprijin să devin eu,

Să devin OM.

Coordonator, prof. Iuliana Cîrje

Pădurea școlară

de Ioana Monica Mirea
Clasa a VII-a A,

Prof. coordonator, Iuliana Cîrje

Dimineața mă trezesc și mă pregătesc pentru școală. Drumul până acolo este plin de primejdii și de obstacole, dar eu nu am nicio problemă să trec de ele, fiindcă îl parcurg de 7 ani. Urc pe deal și ajung în pădurea pe care o numesc școală. Alerg spre intrare și dau nas în nas cu câinele de pază. Salut frumos și mă grăbesc spre luminișul în care îmi voi petrece ziua. În clasă deja erau diferiți colegi.

Deodată, auzim sunetul ciripitului roiului de vrăbiuțe care anunță că... Dinozaurii au fost eliberați! Sărim toți din colțuri de luminiș în tufișuri și așteptăm înfiorați venirea dinozaurilor. Vedeți voi, la noi în școală sunt dinozauri erbivori, care sunt tare blânzi cu noi, și dinozauri carnivori, care sunt cam înspăimântători. Ei vin din când în când la noi (unul pe oră) și ne învață diferite chestii interesante, în modul lor unic.

Stăm noi ce așteptăm și.. Auzim pași care se apropie ușor spre noi... E o tăcere mormântală. Intră pe ușă Doamna de Dinografie. Ea ne învață despre locuri de pe planetă. Munți, câmpii, orașe, țări... Orice vrei, ea le știe! Este omnivoră, adică este drăguță cu noi dacă și noi suntem.

Se termină ora și începe pauza. Pauza! Este cea mai periculoasă eră. Toți

copiii și animăluțele zburdă prin iarbă. În fața pădurii este un mic câmp în care își petrec majoritatea copiilor din școală pauza. De aceea este o chestiune de viață și de moarte dacă vrei să mergi acolo. Poți fi lovit de un disc zburător sau de o rachetominge. Eu cel puțin așa cred. Aleg să îmi petrec timpul în tufișul meu din luminiș, observând natura din fața mea care joacă... Mingicior! Mingicior este un joc pe care îl practică băieții din școală. Își aduc o minge de paie de acasă și o pasează unii la alții cu picioarele. Mie mi se pare plictisitor.

Pauza se termină prin veșnicele vrăbiuțe care ne spun că urmează să vină dinozaurii. Unul câte unul ne adunăm în luminiș și ne așteptăm soarta, știind că urmează o oră cu un domn profesor carnivor. Deși nouă ni se face frică de profesorii aceștia, ne dăm seama în final că, de fapt, carnivor sau nu, profesorul ne explică foarte frumos.

Și, în sfârșit, mult doritul ultim ciripit... Asta înseamnă că putem pleca acasă.. Dar, ca de obicei, pădurea este agitată la ora asta și trebuie să fim atenți. Fiecare copil pleacă spre casa lui, pe drumul lui primejdios, și ajunge acasă flămând și obosit.

Suflet în oglindă

de Andra Luiza Cîmpeanu

Clasa a VIII-a A

prof. coordonator Mihaela Udriște

Mă văd în o glindă în fiecare dimineață. Scundă, slabă, cu părul șaten deschis, ochi albaștri ca marea și nas mic, mic de tot. Și câteodată îmi place ceea ce văd, dar atunci când nesiguranța pune stăpânire pe mine, mi-aș dori să sparg toate oglinzile ce-mi apar în cale. Dar în final rămân cu gândul că nu vreau să schimb corpul cu care am venit pe această lume.

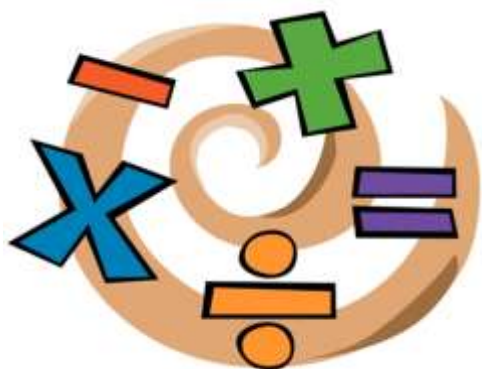
Dincolo de imagine, sunt o fire foarte emotivă. Vreau ca totul să iasă bine mereu. Am grijă la ceea ce spun și de multe ori mi-e frică să mă exprim liber, deoarece nu vreau să fiu judecată de ceilalți.

Sunt și foarte sufletistă și iertătoare. Încerc să-i ajut pe toți cu puținul pe care îl am, indiferent că este vorba de o rudă, un prieten sau un om al străzii, deoarece mă gândesc că în orice moment totul s-ar putea schimba și aș putea fi eu în locul lui...

Nu strâmb din nas, cum fac alții, nemulțumită de lume, convinsă că eu merit mult și mi s-a dat prea puțin. Dimpotrivă, uneori mă gândesc că poate mi s-a dat prea mult...

Deci da, cred că sunt o persoană bună pe care, așa cum îi spun alții, o va înghiți Universul datorită faptului că se sacrifică pentru cei din jurul ei. Dar nu-mi pare rău. Măcar știu că am oameni care mă vor iubi necondiționat pentru ceea ce sunt.

Testul la mate

Șerban Luca, clasa a V- a A
prof. coordonator Mihaela Udriște

Era o zi de marți. Mă gândeam la testul pe care trebuia să îl dăm la matematică. Eram foarte concentrat pe Sumele lui Gauss. Invățam de rupeam! Am stat la birou șase ore! După ceva timp, mama a ajuns acasă. Mi-a făcut de mâncare. Culmea! Mi-a făcut supă numerală. Ce coincidență!

După ce am terminat de mâncat, m-am întors la birou, dar caietul meu dispăruse! L-am căutat o grămadă de timp...

Trecuse miezul nopții. Caietul nu era de găsit! Dar după ce mama s-a culcat, am văzut o lumină stranie. Era Zeul Matematicii! M-am dus spre el și l-am întrebat:

- Hei, cine ești? Cum te cheamă?
 - Eu sunt Zeul Matematicii.
 - Mi-ai văzut cumva caietul de mate?
 - Da! L-am luat și l-am citit.
 - Ți-a plăcut?
 - Nu! Scrii urât și nu calculezi bine.
 - Imi pare rău, oooooo Zeule al Matematicii. Mă poți ajuta?
 - Sigur că da!
 - Cum?
 - Îți voi da o cască numită Protectorul Cunoașterii!
- Mi-am pus Protectorul pe cap.
- Wow! Știi absolut tot ce îmi trebuie în viață!
 - Ești mulțumit?
 - Sigur că da. Ia-o înapoi, te rog!
 - Mulțumesc!
 - Cu plăcere!

Puțin după aceea m-am culcat. Dormeam buștean! Când m-am trezit, nu știam ce se întâmplă în jurul meu. Eram singur acasă... Mama era la muncă... În caietul de mate nu scria nimic despre Sumele lui Gauss... Se pare că totul a fost doar un vis!

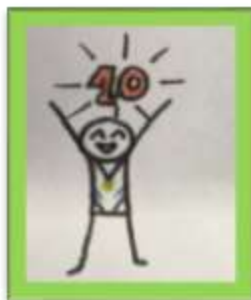
$$\begin{aligned}
 S &= 2(1+2+3+4+\dots+m) \\
 S &= 2 \cdot m(m+1):2 \\
 S &= m(m+1) \\
 \text{Met. II} \\
 S &= 2 + 4 + \dots + (2m-2) + 2m \\
 S &= 2m + 2m -
 \end{aligned}$$

DE PE GOOGLE (ȘI NU NUMAI)

ADUNATE...

STIAȚI CĂ...

1. România este țara care a dat lumii o sportivă ce a luat primul 10 plin din istoria gimnasticii. Nota „10 perfect” a fost obținută de Nadia Comăneci la Olimpiada de la Montreal, din iulie 1976.

2. Stiloul a fost inventat de vâlceanul Petrache Poenaru.

3. Cele mai vechi fosile de homo sapiens de până acum au fost descoperite în sud-vestul României, în Peștera cu Oase. Fosilele sunt vechi de aproximativ 37 800 - 42 000 de ani.

4. Prima peliculă filmată în România prezintă o actualitate: parada regală de la 10 mai 1897.

5. În județul Vrancea, Andreiașul de Jos, există un fenomen natural deosebit, numit „Focul viu”. Fenomenul constă în emanații non-stop de gaze naturale cu sau fără aprindere spontană.

6. În Marea Neagră nu există oxigen la o adâncime mai mare de 200 metri.

7. Din cauza lipsei de oxigen, toate epavele care s-au scufundat în Marea Neagră sunt perfect conservate.

8. Transalpina, soseaua ce traversează munții Parâng, este cea mai înaltă șosea din România: se află la peste 2.000 de metri altitudine, iar punctul de maximă altitudine este în Pasul Urdele, la 2.145 de metri. Transalpina face legătura între Oltenia și Transilvania.

- Transalpina a fost reconstruită în perioada interbelică și dată în folosință în 1938, când a fost inaugurată de regele Carol al II-lea. Regele Carol al II-lea a dorit un drum strategic, pentru artileria montană, trasă de cai, care să poată fi parcurs de trupele ce se plimbau între Valahia și Transilvania.

- Drumul era folosit de păstorii din Mărginimea Sibiului care își duceau turmele în Oltenia, fiind o cale periculoasă pentru cai, motiv pentru care purta numele de „Poteca Dracului”.

Pagină realizată de Tudor Lazea
cls. a VI-aA (informații), și Ștefania
Simzianu cls. a VII-a A (grafică)

Ce mai facem?

Interviu

Ana-Maria Marița

Fiecare copil este talentat la ceva: unii cântă frumos, alții stăpânesc vreun instrument muzical (sau mai multe), unii scriu foarte frumos, alții fac vreun sport... alții, poate nu și-au descoperit încă acea latură care îi face altfel...

Ana-Maria Marița, colega noastră din clasa a VII-a A, este pasionată de dans. Și de caligrafie. Și de pictură. Și are rezultate foarte bune la școală. Dar pasiunea ei este dansul. Și se dedică dansului. De aceea ne-am hotărât să îi punem câteva întrebări.

Bună, Ana, cum a început totul?

Ana: Nici nu mai știu. De când eram mică îmi plăcea să dansez și să fac tot felul de activități sportive și am considerat că ar fi timpul să mă apuc serios de acest hobby. Ca să pot să progrez, să evoluez și să pot avea rezultate.

Câte zile pe săptămână mergi la dans?

Ana: Luni și marți merg la street dance, iar vineri, la balet, împreună cu o prietenă.

Ai vreun model? Te-a inspirat cineva?

Ana: În domeniul baletului, Alina Cojocaru este unul dintre idolii mei, am fost la foarte multe spectacole la care ea a participat; consider că este o dansatoare deosebită.

Ce părere au părinții tăi despre tine și dans? Cine te susține?

Ana: Părinții mei sunt puțin îngrijorați, deoarece timpul meu liber este aproape inexistent, programul îmi este destul de încărcat, dar mă susțin în tot ce fac. În afară de părinți, mă susțin și alte rude și toți prietenii, în general, care sunt foarte mândri de mine și de tot ceea ce am putut să realizez.

Te-a schimbat cu ceva dansul?

Ana: M-a schimbat. Sunt mai relaxată, mai sigură pe mine... Sunt mai atentă la propria persoană... Nu prea mai am timp liber să ies cu prietenii, să mă întâlnesc cu ei la un film, pe afară, dar, cât timp dansez, sunt fericită, nimic nu mai contează.

Ce îți place cel mai mult la acest hobby? Sau este mai mult decât un hobby?

Ana: Îmi place că mă pot exprima liber, îmi pot arăta sentimentele și că pot transmite emoție oamenilor care mă văd.

Toți colegii știu că ai terminat întotdeauna cu media 10, semestrul I al acestui an școlar ai încheiat tot cu 10. Ești calificată la faza pe municipiu a olimpiadelor de limba și literatura română, de lectură - Lectura ca abilitate de viață, la istorie... participi la diferite concursuri și proiecte propuse de școală. Cum reușești să le faci pe toate?

Ana: Sunt foarte atentă în clasă, când se predau lecțiile, sau când facem exerciții. Apoi, încerc să îmi organizez foarte bine timpul, atunci când nu mă duc la cursurile de dans, stau și învăț pentru a putea obține rezultate cât mai bune la școală.

Ce proiecte ai? Ce ți-ai propus?

Ana: Să obțin și alte premii la dans. De asemenea, mi-aș dori foarte tare să pot ajunge la etape cât mai sus la olimpiade, să obțin premii în concursurile școlare. Aș vrea să particip la mai multe concursuri și mai multe competiții.

Interviu realizat de Cristiana Ispas,
cls.a VII-a A

CARDIFF, "THE JEWEL OF WALES "

By CARINA GONCERENCU, class 5 A,
Coordinator teacher Victorița Sorescu

Cardiff is a beautiful city. It lies at the foot of the mountains. It's the great capital city of Wales, or, as they say, "prifddinas Cymru". The name of the city in Welsh is Caerdyd, but it is very similar to its name in English. It's, also, the largest city in Wales, and the eleventh largest city in the U.K. It has 1,100,000 people that live here. In 2010, it had 18,3 million visitors, being ranked as the sixth tourist destination in the world.

Some of the city's great attractions are the Cardiff Coch Castle, St. Fagans Castle and Bishop's Palace. The Pierhead Building is very big and it's covered in red paint. Its roofs are green, and all the colours of the building signify the flag of Wales. This flag is green and white, with a red dragon in the centre.

This city also has the Sophia Gardens. These are some botanical gardens, which host thousands of plant species.

One of the largest museums in the city is The History and Art Gallery Museum of Wales.

So, if you want to visit Cardiff, you should visit it as soon as possible, because it's a great city! Have a nice trip, or, as they say, "taith braf"!

CARDIFF CASTLE

"The Magic Mixing Stick" Our Christmas Play

Facts and Opinions

The most wonderful time of the year is nearly upon us once more.

Along with our teachers, Mrs. Bucur and Mrs. Milescu, we, the 4th A members of the English Club let everyone know that our festive advert is a sure-fire sign that Christmas is coming!

We've been looking forward to the most-awaited events of the year for quite some time now and...yes... It's true! Christmas is just around the corner... Well, it's the 21st of December and we're getting ready for the most exciting time of the year! It's Christmas time, with carols and presents, with families and friends!

We're happy to invite our teachers and third graders to the Christmas play - "The Magic Mixing Stick"!

"It's a wonderful Christmas play, with lots of characters. I was Mrs. Jones! We had lots of fun and we learned the lesson of goodness!" (Ioana)
"I'm Mr. Jones, the farmer in our play. I'm wearing my costume and I know my part. I feel very nervous but I can tell you I want to do my best in this play and in many more, as I would like to become an actor one day!" (Radu)

"I liked the idea of a Christmas play and I enjoyed the rehearsals with my crew. We felt nervous when we were on the stage but we learned how to adapt and how to cherish the moment when the public generously applauded the actors!" (Bogdan)

"What's the spirit of Christmas, if not hope and friendship?" (Iustin)

"My first English play at my school...with many and important parts... I play the Aunt!" (Patricia)

4th GRADE

OUR QUOTE:

If you think you can, you can.

If you think you can't, you're probably right!

Fun for Movers English Club

Have a Merry Christmas & a Happy New Year!

"It's very interesting! We're all heroes, kind and honest, generous and merry. We always have great fun together... friends... and neighbours!"
(Ilena)

"Has anyone called for a doctor? Or for a good actor? Here I am and I'm sure we'll be the best!" (Mihai)

"I really liked to be part of this Christmas show, to wear fancy clothes and to use my favourite foreign language... English!"
(Ivona)

"It was with great honor that I accepted to work with my new colleagues and my new English teacher, Mrs. Milescu. We had lots of fun and we realised what it is like to be part of a team. We also learned that we must always believe that Christmas is magic!"
(Vlad D.)

The nurse: "Don't forget: An apple a day keeps the doctor away!!! Tell your families and friends about the importance of eating fruit and vegetables every day!"

In Order of Appearance:
The CHARACTERS:

1. THE SILVER PEDDLER – ȘTEFAN
2. THE RED PEDDLER – VLAD D.
3. THE BLUE PEDDLER - FLAVIUS
4. MOTHER BROWN - IVONA
5. FATHER BROWN - BOGDAN
6. JOHNNY – MATEI
7. MARY – ILENA
8. FARMER JONES – RADU
9. MRS. JONES – IOANA
10. MRS. MAYOR – TEONA
11. THE MAYOR – TEODOR
12. THE BUTCHER – VLAD I.
13. THE WRITER– SOFIA
14. THE DRESSMAKER – IRINA
15. THE GARDNER – LARISA
16. THE DOCTOR – MIHAI
17. THE NURSE – CINDIA
18. THE POSTMAN – CEZAR
19. THE AUNT – PATRICIA
20. MRS. GOODALL – MIRELA
21. MRS. GRAY – MARIA
22. THE FIREFIGHTER – TUDOR
23. TOMMY – IUSTIN
24. THE PAINTER – SARA
25. THE JUDGE – ANA

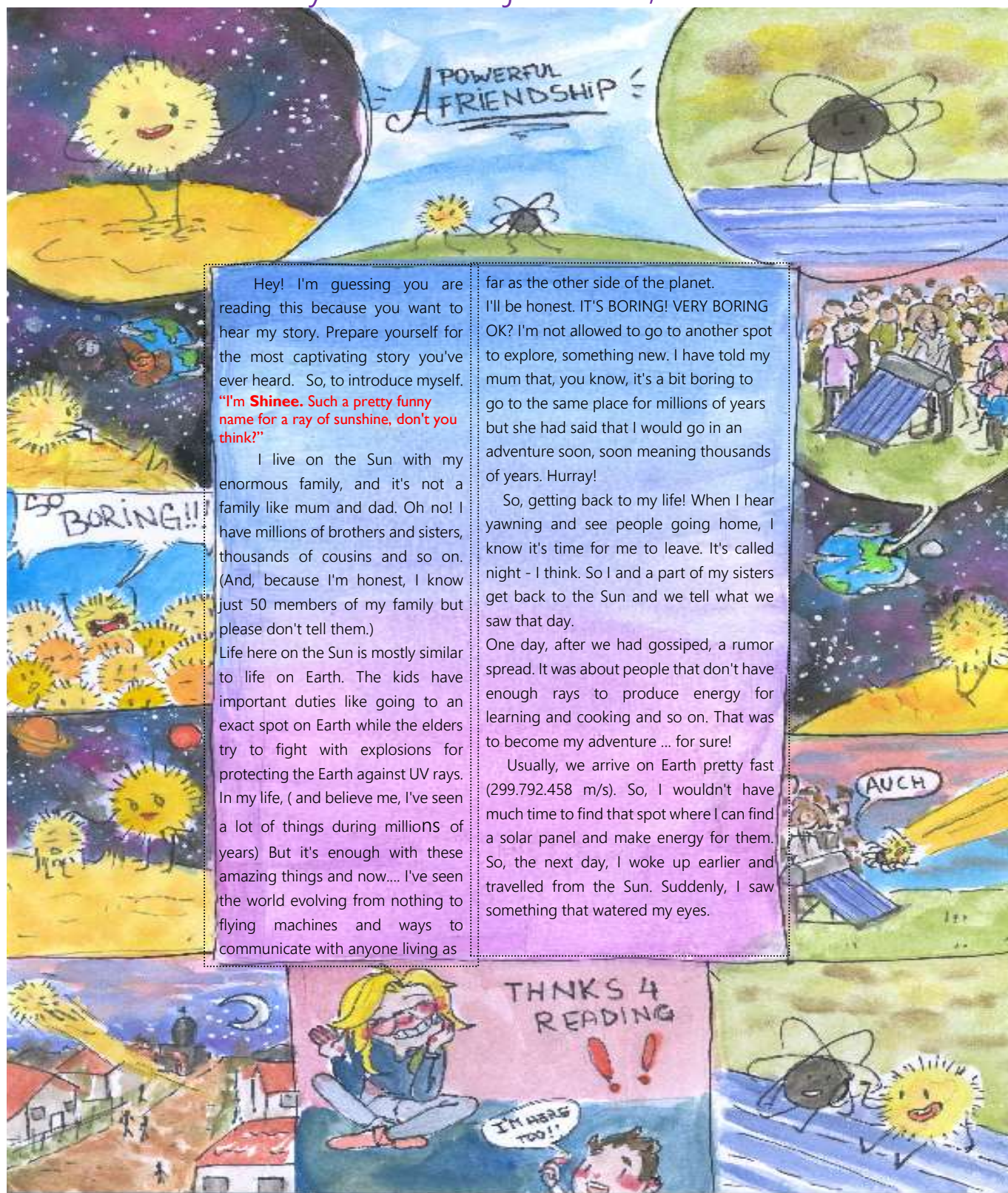
The red peddler: "One sprig of parsley doesn't make a good meal!"

Welcome to our English Club! Every Wednesday at noon!

<http://scoalanr178.ro> Wishes you a HAPPY HOLIDAY

A POWERFUL FRIENDSHIP 8th GRADE

By Antonia Cojocărescu, 8th A

Illustrations by Antonia Avram, 8th A

The AREN&ROMATOM National Essay Contest "My Friend– The Atom"

And I have pretty good eyes considering that I can see what's happening on every corner of the Earth! I saw a small village with people standing near a solar panel waiting for a ray. I flew there with the speed of light (☺)))) and when I hit the solar panel, I unleashed all my power.

Then, I realized it wasn't just my power. I remembered from my classes that we can't make energy alone. I just hit a copper atom and I'm praying that it is OK. The village was immediately lit. Everyone started to run and cry out of happiness. I was proud of myself until I remembered the copper atom. Surprisingly, he was alright (and I'm saying *he* because his name is Bob). We started to talk until the night came. I told Bob goodbye but not a long goodbye, because I would like to see him every day from now on!

On my way home, I saw my grandparents waiting for me with crossed arms and a grin on their face. It was bad! I didn't remember anything but waking up in my bedroom with the Sun Judge near me. He was telling me that none of the other rays in history succeeded in making a friendship with Bob. All I could understand at that moment was that Bob had become

my spot from that historical moment!

Years had passed, and my friendship with Bob was getting stronger than I thought. My trip wasn't boring anymore. Sometimes, I would wake up in the night just waiting excitedly for the next morning to come.

One day, I laid my eyes on a page of a magazine. It was announcing that one of the villagers I had met before won The Nobel Prize for his project about Peace, about Earth and renewable forms of energy! In his project he talked about what friendship between people can do. And he was right!

Even if we aren't humans, we feel the same in our millennia beating hearts! "What can friendship between a ray of light and a copper atom make? It can make energy."

Therefore they both were able to help someone who wrote an utterly important page in the History of Humankind.

First Prize Winner:

Antonia Cojocărescu

8thA Intensive English

Coordinators:

Raluca Milescu,

Elena Panțeru,

Maria Chiojdoiu

<http://aren.ro/portfolio-view/premiile>

UNE RÉGION – UNE PERSONNALITÉ

ÎLE DE FRANCE – LOUIS XIV

Île-de-France, située au coeur du pays, est une mine de merveilles culturelles: châteaux, musées, lieux insolites, maisons d'artistes, parcs naturels. En voilà quelques-uns:

Une rue médiévale

Provins, cité médiévale en Île de France

On ne peut jamais parler d'Île-de-France en oubliant Versailles. Ce château a été d'abord un simple rendez-vous de chasse, mais Louis XIV – le „Roi-Soleil” – a fait construire cette résidence royale. Les travaux du château ont été conduits par

Le donjon du Château de Vincennes

l'architecte Le Vau, tandis que ceux des jardins ont été menés par LeNôtre. Le chantier a duré presque cinquante ans, pratiquement tout au long du règne de Louis XIV, pour réaliser „le plus beau château du monde”, mais aussi le centre politique et le quartier général de la Cour Royale. En 1682, le roi s'installe, entouré de sa Cour, au château de Versailles, le meilleur symbole de son pouvoir et de son influence en Europe. Offrant suffisamment d'espaces pour loger les courtisans, le Château et ses dépendances deviennent le symbole de cette noblesse prête à tout pour loger près du roi. Le nombre des domestiques qui travaillaient ici montait à peu près de 35.000. Sous l'œil du souverain, les nobles ne complotent plus; ils résident soit aux armées, soit à la Cour, attentifs à plaire et à servir. Intimidant, majestueux, renseigné sur tout par ses espions, *le roi contrôle tout*. Le monarque habite dans le corps central du Château, au premier étage, où trois appartements lui sont réservés. Il impose à la Cour l'étiquette, des règles de préséance auxquelles doit se soumettre la noblesse. Charmant, intelligent; d'une belle dignité, le roi était

reconnu aussi pour sa courtoisie, étant bien connu qu'il enlevait son chapeau devant toutes les femmes de la Cour, même à la plus humble serveuse.

Gravure de la ville et du château de Versailles datée de 1793

Louis XIV dans la Galerie de Glaces

Le roi et sa Cour

Louis XIV – un monarque de droit divin

Surnommé « Louis-Dieudonné » en raison de sa naissance attendue pendant 23 ans, Louis XIV naît en 1638. Il est devenu roi à quatre ans et demi, à la mort de son père – Louis XIII. Le jeune souverain reçoit de sa mère, Anne d'Autriche, et du cardinal Mazarin, son

parrain, une éducation complète. Alors que sa mère assure la régence et que Mazarin s'occupe de son initiation politique, arrive le temps de la *Fronde*, une rébellion de la foule qui envahit le palais, cherche le roi jusqu'à son lit, puis s'en va et laisse le roi-enfant marqué d'une humiliation qu'il n'oubliera jamais et s'en vengera plus tard. C'est la raison pour laquelle il réunit et surveille tous les nobles à Versailles.

„L'état c'est moi!”

Le règne de Louis XIV reste marqué par l'image d'un roi absolu et d'un État puissant, donnant à cette période le nom du « Grand Siècle ». Investi très jeune dans ses fonctions, le Roi-Soleil incarne les principes de l'absolutisme. En 1661 il décide de gouverner son royaume „par lui même” . Louis XIV dirige un État centralisé et absolutiste qu'il a bâti autour de sa personne. Monarque de droit divin, le roi est le lieutenant de Dieu sur terre; il n'a rendre compte qu'à Dieu.

Le roi aime les arts: la musique (il joue de la guitare), la danse (il se distingue dans les ballets conçus par lui-même) la comédie ou encore l'équitation, étant un parfait cavalier. Il aime la chasse, la promenade, l'escrime, les spectacles, les jeux de société et en particulier le billard. Il s'entoure avec discernement des meilleurs artistes de l'époque, dont Molière, Lully ou Racine. Au château de Versailles, il fait jouer leurs comédies, opéras, tragédies et organise de brillantes fêtes.

Louis XIV costumé en guise de soleil, son emblème

Le masque de fer

Pour cette personnalité qui a régné si longtemps, les légendes sont très nombreuses. L'une des plus connues: le Masque de fer. C'est un prisonnier mystérieux dont on ne sait pas le nom. On fait courir le bruit que le Masque de fer serait le frère-jumeau de Louis XIV, éloigné du trône, emprisonné et la figure cachée sous la masque.

Affaibli par les 72 années de règne, Louis XIV meurt le 1er septembre 1715. Il est inhumé à la basilique Saint-Denis et lègue le trône à son arrière-petit-fils Louis XV, alors âgé de 5 ans. Il reste l'homme du « Grand Siècle », symbole des fastes de Versailles et du rayonnement de la France.

Article réalisé par Maria-Sara Cîrje, VI-a A
Coord. prof. Nina Paraschiv

Cea mai bună și rapidă metodă de a învăța un sport este să urmărești și să imiți campionii.

Olimpiada gimnaziilor handbal masculin – Locul I pe sector

- Mami, am găsit o metodă să slăbim!
- Cum, fata mea?
- Îmi cumperi un iphone 8.
- Și ce legătură are asta?
- Facem foamea 3 luni...

Două fete se întâlnesc pe holul facultății:

- Dragă, tu în ce an ești?
- 2018! Tu?

Un ardelean mergea pe o punte, când observă venind spre el o broască. Se oprește și își spune:

- No, asta ori vine de undeva, ori se duce undeva.

Doi urși stau de vorbă, înainte de hibernare, și privesc cum frunzele cad din copaci. Unul dintre ei zice:

- Odată și odată, tot mă trezesc eu mai din timp să văd cine lipește frunzele la loc!

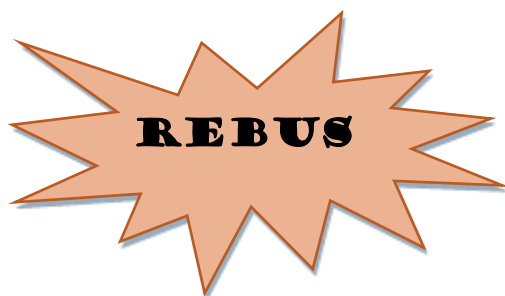

Cum își omora Vlad Țepeș dușmanii?
???

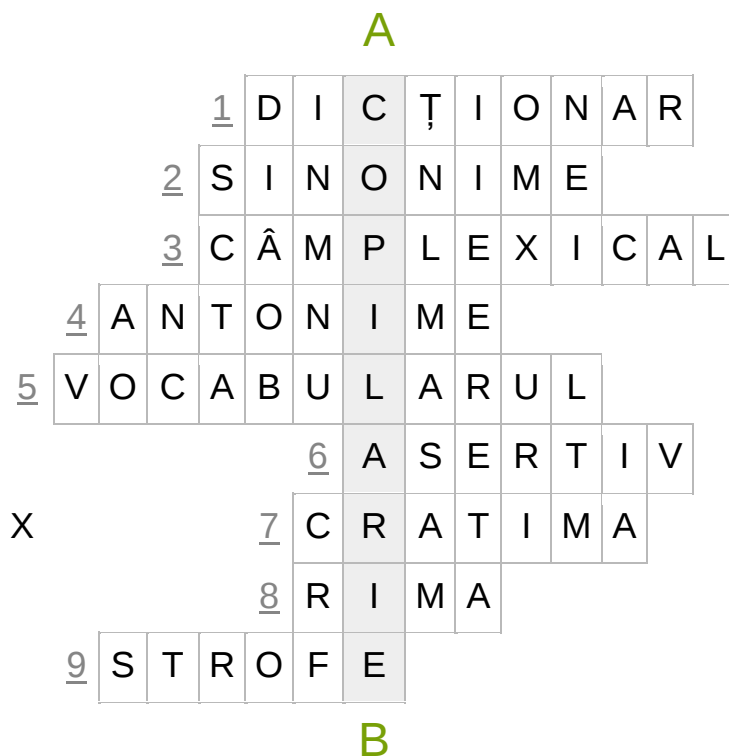
Le dădea țeapă și ei mureau de ciudă!

Pagină realizată de Pîslaru Iulia, clasa a VII-a A

Rezolvare REBUS din numărul anterior:

1. CARTE CARE CONȚINE TOATE CUVINTELE DINTR-O LIMBĂ, AȘEZATE ÎN ORDINE ALFABETICĂ
2. CUVINTELE CU ACELAȘI SENS SE NUMESC....
3. CUVINTELE CARE APARTIN ACELUIAȘI DOMENIU FORMEAZA UN...
4. CUVINTELE CU SENS OPUS SE NUMESC...
5. TOTALITATEA CUVINTELOR DINTR-O LIMBĂ FORMEAZĂ.....ACELEI LIMBI.
6. ENUNȚUL CARE TRANSMITE O INFORMAȚIE SE NUMEȘTE
7. SEMN DE ORTOGRAFIE CARE INDICĂ LIPSA UNUI SUNET
8. POTRIVIREA SUNETELOR DE LA FINALUL VERSURILOR SE NUMEȘTE...
9. VERSURILE UNEI POEZII POT FI GRUPATE ÎN.....

REBUS

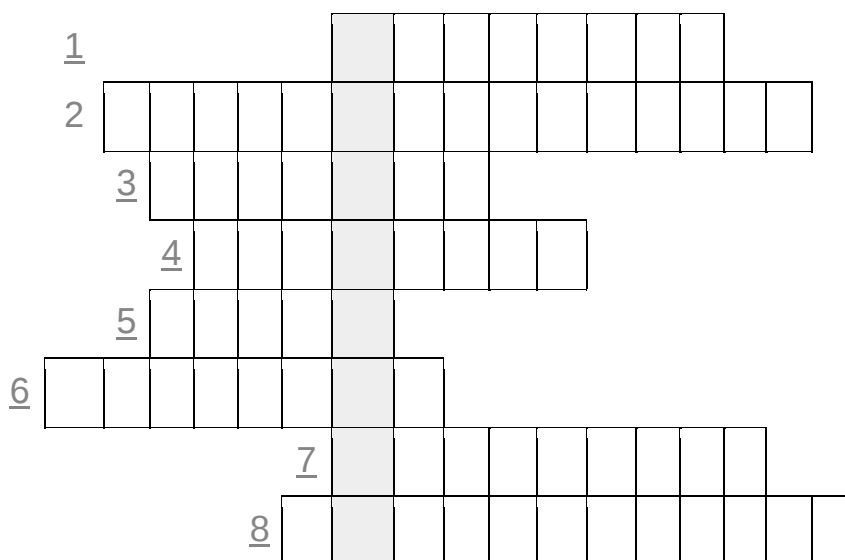
DOMENIUL ISTORIE:

Dacă scrii răspunsurile la întrebări sau completezi enunțurile cu termenul lipsă, vei obține pe coloana A-B denumirea sărbătorii/aniversării istorice marcate în anul 2018. (CENTENAR)

1. Unde se proclama Republica Democratică Moldovenească, pe 2 decembrie 1917?
2. Vasile Goldiș a redactat Declarația de
3. Tripla Alianță, formată din Franța, Anglia și Rusia, se mai numea și
4. Puterile ... erau Germania și Austro-Ungaria, care au luptat împotriva Antantei.
5. Etapele unirii sunt autonomie, independență și
6. Cine s-a unit cu România la 15 noiembrie/28 noiembrie 1918?
7. Unde s-a ținut Marea Adunare Națională de pe 1 Decembrie?
8. Care a fost ultima provincie care s-a unit cu România?

A

Rebus realizat de **Ioana Mirea**, clasa a VII-a A,
coordonator prof. Stanciu Constanța

Rezolvarea în numărul viitor...

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Director: prof. DANIELA PAIZAN

Redactor șef: prof. IULIANA CÎRJE

Redactori:

informatician Georgeta Loredana Marin

prof. Raluca Mihaela Milesescu

Elevi

Daniela Ciofu-Leca, clasa a VII-a A

Alexandra Console, clasa a VII-a A

Cristiana Ispas, clasa a VII-a A

Ana-Maria Cristina Marița, clasa a VII-a A

Ioana Monica Mirea, clasa a VII-a A

Iulia Elena, Pîslaru clasa a VII-a A

Ștefania Simzianu, clasa a VII-a A

Copertile au fost realizate de Alexandra Console, clasa a VII-a A
